Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

Nr. 7. Warszawa, dnia 10 marca 1931 r. Rok XIII.

DZIENNIK URZĘDOWY
MINISTERSTWA SKARBU.

Cena numeru pojedyńczego 75 gr, z przesyłką zwyczajną zł 0.80, poleconą 1 zł 30 gr. Prenumerata kwartalna 6 zł. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1 m/m szpalty redakcyjnej 40 gr, tabelaryczne i cyfrowe 80 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3, Tel. Redakcji Min. Sk. 751-67, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 36.

Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K. O. Nr. 30305.

OD ADMINISTRACJI.

Celem uniknięcia przerwy w dostarczaniu „Dziennika Urzędowego" Administracja przypomina, iż czas odnowić prenumeratę na kwartał II-gi r. b., która wynosi zł. 6.00.

Wyszedł z druku i jest do nabycia w Administracji „Dziennika Urzędowego Ministerstwa Skarbu" zeszyt XX/XXI i XXII/XXIII Zbioru Orzeczeń Taryfowych. Cena 1 egz. wynosi zł. 1.00, z przesyłką pocztową zł. 1.15, poleconą zł. 1.65.

Przepisy ogólne.

86.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 lutego 1931 roku

o wartości jednego grama czystego złota.

Na podstawie art. 16 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 5 listopada 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr. 97, poz. 855) oraz rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 28 listopada 1927 r. w sprawie ustalenia trybu ogłaszania wartości złota (Dz. U. R. P. Nr. 109, poz. 932) ustalam na miesiąc marzec 1931 roku wartość jednego grama czystego złota na pięć złotych 92,44 grosza.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Monitor Polski z dnia 28 lutego 1931 r. Nr. 48 poz. 75).

Podatki bezpośrednie.

87.

USTAWA

z dnia 12 lutego 1931 r.

o poborze 10% dodatku do niektórych podatków i opłat stemplowych.

(patrz Dz. U. Nr. 16 z dn. 28 II 1931 r., poz. 82).

88.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 24 lutego 1931 r.

L. DV. 5377/2/29.

w sprawie nadpłat emisyjnych przy wymiarze podatku dochodowego.

Do
wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy).

W związku z wątpliwościami wyłaniającemi się w praktyce, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że nadpłaty emisyjne, pobierane ponad wartość nominalną emitowanych przez spółki akcyjne akcyj, nie są przychodem wynikającym z operacyj danego przedsiębiorstwa, ani też przychodem z realizacji należących do niego przedmiotów majątkowych, lecz jako przychód z zewnątrz, ściśle związany z organizacją samego przedsiębiorstwa— nie podlegają doliczeniu do dochodu podatkowego w wypadkach, gdy odnośna spółka przekazuje je na fundusze rezerwowe.

Gdyby jednak spółka nadpłaty emisyjne nie przekazała na fundusze rezerwowe, lecz doliczyła je do zysku danego roku operacyjnego, z którego wypłaca tantjemy, dywidendy i t. p., wówczas nadpłaty emisyjne, jako część składowa zysku bilansowego, narówni z innemi pozycjami tego zysku, podlegać będą opodatkowaniu.

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

89.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 24 lutego 1931 r.

L. DV. 1040/2/31

w sprawie szacowania remanentów przy wymiarze podatku dochodowego.

Do
wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy).

Sprawa szacowania remanentów dotyczy tylko tych płatników, którzy prowadzą prawidłowe księgi handlowe lub księgi gospodarcze. Sama ustawa o podatku dochodowym nie normuje w sposób wyraźny sprawy szacowania remanentu towarów, surowców, półfabrykatów i t. p. Rozporządzenie wykonawcze w § 3 ustęp drugi postanawia, że dla oszacowania przedmiotów majątkowych przy sporządzaniu inwentarza, decydują postanowienia ustawy handlowej, zwyczaj kupiecki w granicach zakreślonych ustawą handlową i zwyczajem kupieckim, również własne uznanie płatnika z tem jednak, aby prawidła buchalterji były przestrzegane. Wobec tego, że nie mamy jeszcze jednolitego kodeksu handlowego dla całego Państwa, — w sprawie szacowania remanentów do bilansów handlowych, obowiązują przepisy dzielnicowych kodeksów handlowych, a tam, gdzie przepisy prawa handlowego wyraźnie tej kwestji nie normują, wchodzi w zastosowanie zwyczaj kupiecki.

Dzielnicowe przepisy w sprawie szacowania remanentów przedstawiają się następująco:

b. zabór rosyjski.

Kodeks handlowy b. Kongresówki oraz kodeks rosyjski, obowiązujący na ziemiach wschodnich nie zawierają żadnych ogólnych przepisów w sprawie oszacowania remanentów, obowiązuje zatem zwyczaj kupiecki, w myśl którego remanenty należy szacować według kosztów własnych, a jeżeli koszta własne są wyższe od cen rynkowych, to według cen rynkowych.

Dekret o sp. z ogr. odp. (Dz. U. R. P. Nr. 15 z 1919 r., poz. 201) obowiązujący w b. zaborze ro-

syjskim postanawia w art. 11, że w bilansie winien być podany majątek spółki według rzeczywistej wartości w chwili sporządzenia bilansu, wszakże nie wyżej cen nabycia lub kosztów produkcji.

b. zabór niemiecki.

Kodeks handlowy niemiecki z 1897 r. (§ 40 i 261) w sprawie szacowania remanentów postanawia, że wszelkie przedmioty majątkowe winny być policzone przy ułożeniu inwentarza i bilansu według tej wartości, jaką im przypisać należy w chwili sporządzenia bilansu (§ 40) z tem, że o ile chodzi o spółki akcyjne, to towary mające cenę giełdową lub rynkową wolno szacować najwyżej na cenę giełdową lub rynkową w tym czasie w którym bilans się sporządza, jeżeli zaś cena ta przenosi cenę nabycia lub wytworzenia — najwyżej na tę cenę.

b. zabór austrjacki.

Ustawa handlowa austrjacka w art. 31 postanawia, że spisując inwentarz i bilans, należy przy wszystkich przedmiotach taką położyć wartość, jaką miały w chwili spisywania, natomiast austrjacka ustawa o spółkach z ogr. odp. z 1906 r. postanawia, że co do przedmiotów majątkowych, objętych obrotem giełdowym lub targowym wstawić wolno do bilansu conajwyżej cenę giełdową lub targową w dniu zamknięcia bilansu, gdyby zaś cena ta przewyższała cenę nabycia lub wytworzenia, conajwyżej tę ostatnią cenę.

Poza ustawodawstwem dzielnicowem sprawę szacowania remanentów na całym obszarze Rzeczypospolitej normują przepisy:

1) ustawa z dnia 29.X 1930 r. o spółdzielniach (Dz. U. R. P. Nr. 111/20 r., poz. 133), która w § 54 postanawia, że przy zestawieniu bilansu rocznego poszczególne części majątku winny być podawane w sumie nieprzekraczającej ceny nabycia lub kosztów wytworzenia, oraz

2) rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22.III 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 39, poz. 383) o prawie o spółkach akcyjnych, które postanawia, że surowce, zapasy towarów i inne wartości, stanowiące przedmiot obrotu spółki, powinny być przyjęte do bilansu po cenie kosztów własnych, a gdyby ta cena była wyższa od ceny rynkowej w dniu bilansowym, po cenie rynkowej. Co do tego ostatniego rozporządzenia zaznacza się, że przepisy jego weszły w życie z dniem 1.I 1929 r. i mają narazie zastosowanie tylko do nowopowstałych po 1.I 1929 r. spółek akcyjnych, oraz do tych już istniejących spółek akcyjnych, które zarejestrowały statut uzgodniony z przepisami nowego prawa akcyjnego (art. 170).

Z zestawienia przepisów co do szacowania remanentów, obowiązujących w Państwie Polskiem widzimy, że zasadniczo, tak dzielnicowe przepisy, jak i przepisy ogólne, hołdują naogół zasadzie, iż wartość remanentów w zamknięciach rocznych, będących podstawą obliczenia podatku, winna być szacowana według cen kosztów własnych, a gdyby te koszty były wyższe od ceny rynkowej, to według ceny rynkowej.

W związku z wyrokami N. T. Adm. zastrzeżenia pewne co do wyżej wypowiedzianej zasady mogłyby budzić przepisy co do oszacowania remanentów spółek akcyjnych, obowiązujące w b. zaborze pruskim. Mianowicie w jednem z orzeczeń N. T. A. wypowiedział zasadę, że skoro w § 261 kodeksu handlowego zakreślone są tylko górne granice co do szacowania remanentu (koszta własne lub cena rynkowa), to spółki akcyjne mają prawo oszacować remanenty nawet poniżej kosztów własnych lub ceny rynkowej i w ten sposób tworzyć t. zw. ciche rezerwy. Zasada ta jednak wcale nie stoi na przeszkodzie, by władza wymiarowa, rozpatrując bilans przy wymiarze podatku, skorygowała wartość remanentu — do kosztów własnych lub ceny rynkowej, a to na podstawie art. 6 ustawy, który stoi na stanowisku rzeczywiście osiąganego dochodu — i upoważnia do korygowania bilansów handlowych dla celów podatkowych, zawartego w art. 21 ustawy. Możność kwestjonowania bilansowej wartości remanentów towarów na terenie b. dzielnicy pruskiej uznał N. T. A. w wyroku swym z dnia 13 maja 1929 r. L. Rej. 3575 w sprawie firmy „Bławat Polski", S. A. w Poznaniu, rozesłanym Izbom Skarbowym reskryptem z dnia 28 sierpnia 1930 r. L. D. V. 4298/2/30. W wyroku tym czytamy: „O ile chodzi o to, czy wartość remanentów ujawniona w bilansie względnie w zatwierdzonem zamknięciu rachunkowem wyraża tę wartość, którą ma na oku § 40 i 261 kodeksu handlowego oraz art. 6 ustawy o podatku dochodowym w związku z § 43 rozp. wyk., to jest to kwestja natury faktycznej, której ocena należy do kompetencji władz wymiarowych oczywiście z zachowaniem postanowień proceduralnych ustawy, a przedewszystkiem art. 58 — 63 ustawy.

Jeżeli władze uznają wykazaną wartość za nieodpowiednią i sprostują odnośną pozycję bilansową, oczywiście w myśl zasad ciągłości bilansowej, strona będzie miała prawo domagania się potrącenia w następnym roku podatkowym".

Z powyższego wyroku wynika, że na zasadzie art. 6 ustawy, władze wymiarowe w całem Państwie mają zasadniczo prawo podwyższać wartość remanentów do ceny kosztów własnych względnie do ceny rynkowej, o ile ta ostatnia cena jest niższa od kosztów własnych.

Ponieważ w myśl zasad ciągłości bilansowej podwyższona w jednym roku wartość remanentów musi być potrącona w roku następnym, władze wymiarowe winny baczyć nietylko na to, by remanenty nie były szacowane za nisko, ale także na to, by płatnik nie szacował remanentów za wysoko celem ukrócenia dochodu podatkowego w roku następnym. Np. spółka akcyjna w pewnym roku dla pokrycie strat szacuje remanent bardzo wysoko i mimo tego za dany rok operacyjny nie wykazuje żadnego dochodu względnie wykazuje dochód minimalny; w następnym roku, pomyślnym dla spółki, gdy dochód podatkowy spółki byłby dość wysoki, wobec wygórowanego szacunku remanentów w roku poprzednim, spółka taka nie wykaże rzeczywistych zysków.

Przy badaniu szacowania remanentów należy stosować zasadę, że jeżeli płatnik obowiązany do prowadzenia prawidłowych ksiąg handlowych, rok rocznie stosuje te same normy szacowania remanentów, to zasadniczo nie należy kwestjonować tego szacowania, chociażby ono było nieco niższe od kosztów własnych względnie od ceny rynkowej. Natomiast należy podwyższać do kosztów własnych lub cen rynkowych szacowanie remanentów u płatników, którzy często zmieniają zasady szacowania remanentów oraz u tych płatników, którzy nie są obowiązani do prowadzenia prawidłowych ksiąg handlowych; w tym ostatnim wypadku dlatego, że płatnik taki może w następnym roku zaniechać prowadzenia ksiąg i wtedy różnica w remanencie ujdzie opodatkowaniu. O powyższem należy pamiętać, zwłaszcza przy szacowaniu remanentów u płatników, prowadzących t. zw. „księgi gospodarcze".

Podsekretarz Stanu:
(—) *Grodyński.*

90.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 24 lutego 1931 r.

L. DV. 1041/2/31

w sprawie współdziałania płatnika przy wymiarze podatku dochodowego i t. zw. zaoczność.

Do
wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy).

Ustawa o podatku dochodowym (art. 50, 58, 63 i 68 ustęp drugi ustawy) zapewnia płatnikowi prawo współdziałania przy ustalaniu podstaw wymiaru podatku, od pierwszych wstępnych czynności, jakie mają miejsce w związku z wymiarem podatku, do chwili uprawomocnienia się wymiaru. To prawo współdziałania uzależnione jest jednak od spełnienia przez płatnika pewnych warunków przewidzianych ustawą. W razie niespełnienia tych warunków płatnik popada w t. zw. „zaoczność", czyli traci prawo współdziałania przy wymiarze podatku, a władza wymiarowa może wymierzyć podatek na podstawie danych, jakiemi rozporządza. Dane faktyczne, które posłużyły za podstawę zaocznego wymiaru podatku nie może płatnik zaczepić ze skutkiem prawnym w odwołaniu.

Jakkolwiek przepisy prawne w tej dziedzinie są dosyć jasne, a judykatura N. T. Adm. bardziej obfita i wszechstronna, to jednak interpretacja tych przepisów przez władze wymiarowe nasuwa dużo zastrzeżeń.

Dlatego też celem jednostajnego ujęcia przepisów normalnych przy wymiarze podatku dochodowego, zgodnie z orzecznictwem Najwyższego Trybunału Administracyjnego, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia co następuje:

Według postanowień art. 50 ustęp piąty ustawy o podatku dochodowym płatnik popada w zaoczność zupełną w razie nie złożenia zeznania lub złożenia go po terminie. Zeznanie musi być złożone na przepisanym formularzu i dlatego z płatnikiem, który złożył zeznanie nie na przepisanym formularzu, należy postąpić w ten sposób, jak gdyby zeznania wcale nie złożył.

Jeżeli zeznania nie złożył płatnik, który twierdzi, iż nie podlega obowiązkowi zapłaty podatku dochodowego, to skutki zaoczności co do takiego płatnika mają zastosowanie jedynie wtedy, jeżeli władza wymiarowa przedstawiła mu te posiadane przez nią dane, które jej zdaniem, uzasadniają obowiązek podatkowy, a płatnik ze swej strony, w odpowiedzi nie obali ustaleń władzy.

Zaoczność ma również miejsce, jeżeli płatnik na przedstawione mu w trybie art. 58 ustawy wątpliwości co do dokładności i prawdziwości zeznania, nie udzieli wcale odpowiedzi względnie odpowie, jednak po terminie zakreślonym w dekrecie wątpliwości (art. 63 ustawy). W tych dwóch wypadkach, płatnik popada w t. zw. zaoczność częściową t. j. popada w zaoczność co do tych okoliczności faktycznych, które były objęte dekretem wątpliwości. Jeżeli płatnik odpowiedział w terminie, jednak jego wyjaśnienia władza wymiarowa uznaje za niewystarczające, wówczas może mu wymierzyć podatek na podstawie danych, jakiemi rozporządza, powinna jednak przedtem zawiadomić płatnika, dlaczego jego wyjaśnienia uznała za niewystarczające. W tym ostatnim jednak wypadku, mimo oparcia wymiaru na danych urzędowych, płatnik nie traci prawa współdziałania przy wymiarze podatku i w postępowaniu odwoławczem może ze skutkiem prawnym podnosić zarzuty przeciw faktycznym, na których władza oparła wymiar.

Zaznacza się przytem, że zarzuty natury prawnej może płatnik podnosić, pomimo tego, że popadł nawet w pełną zaoczność.

Wezwanie płatnika do przedłożenia ksiąg handlowych, wystosowane w trybie art. 58 ustawy nie powoduje zaoczności w wypadku, jeżeli płatnik na to wezwanie odpowie, jednak ksiąg handlowych nie przedłoży.

Jak już podkreślono, płatnikowi, który popadł w zaoczność władza wymiarowa ustala dochód podatkowy na podstawie danych; jakiemi rozporządza. Dane te jednak nie mogą być dowolne i muszą się opierać na konkretnych okookolicznościach faktycznych, świadczących o tem, że w danym okresie płatnik osiągnął taki, a nie inny dochód. Te okoliczności faktyczne musza znaleźć swój wyraz w aktach sprawy. Zdarzały się bowiem wypadki uchylania przez N. T. Adm. decyzyj instacyj odwoławczych właśnie dlatego, że na podstawie aktów sprawy Trybunał nie mógł ocenić, czy dochód podatkowy został prawidłowo ustalony. O ile chodzi o osoby prawne, prowadzące prawidłowe księgi handlowe i opodatkowane na podstawie art. 21 ustawy, to nawet w wypadku zaoczności ich dochód podatkowy musi być ustalony na podstawie danych zawartych w księgach handlowych, chyba że księgi te, na skutek

ujawnienia formalnych lub materjalnych braków w księgowości, lub zamknięciu rachunkowem, zostaną przez właściwą władzę skarbową uznane za nie prawidłowo prowadzone.

W razie ujawnienia nieprawidłowości dyskwalifikujących księgi handlowe, należy płatnikowi mimo zaoczności zakomunikować, na podstawie jakich danych, władza wymiarowa doszła do wniosku, że zbadane księgi handlowe są formalnie wadliwe lub też materjalnie niewiarogodne.

Podsekretarz Stanu:
(—) *Grodyński.*

91.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 24 lutego 1931 r.

L. DV. 1043/2/31

w sprawie potrącania odsetek od długów przy wymiarze podatku dochodowego.

Do
wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy).

Przy wymiarze podatku dochodowego osobom prawnym, prowadzącym prawidłowe księgi handlowe, odsetki od długów są zawsze potrącalne bez względu na to, na jaki cel dług został zaciągnięty. Narówni z odsetkami od długów są również potrącalne inne świadczenia płatnika na rzecz wierzyciela, pozostające w związku z zaciągniętem zobowiązaniem, jak opłaty manipulacyjne, prowizja, podatek od kapitałów i rent uiszczony za wierzyciela i t. p. świadczenia, które w istocie swej nie są niczem innem jak podwyższeniem samych odsetek od długów.

Zastępca Dyrektora Departamentu:
(—) *P. Michalski.*

92.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 24 lutego 1931 r.

L. DV. 1044/2/31

w sprawie potrącania podatku dochodowego od uposażeń oraz świadczeń socjalnych ponoszonych przez pracodawcę za pracownika przy wymiarze podatku dochodowego.

Do
wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy).

Podatek dochodowy od uposażeń oraz świadczenia socjalne ponoszone przez pracodawcę za pracowników są potrącalne w myśl art. 6 ustawy; wydatki te bowiem nie są niczem innem, jak swego rodzaju formą podwyższenia wynagrodzenia pracowników i narówni z samem zasadniczem wynagrodzeniem podlegają potrąceniu.

Zastępca Dyrektora Departamentu:
(—) *P. Michalski.*

93.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 24 lutego 1931 r.

L. DV. 1045/2/30

w sprawie współdziałania płatnika przy wymiarze podatku dochodowego.

Do
wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy).

Na zapytanie jednej z Izb Skarbowych wyjaśnia się, że według postanowień art. 68 ustawy o podatku dochodowym w interpretacji N. T. A. płatnik, który nie utracił prawa współdziałania przy wymiarze podatku t. j. nie popadł w zaoczność ma prawo w postępowaniu odwoławczem prostować swoje zeznanie, a zatem również wystąpić z żądaniem przyznania zniżki z tytułu utrzymania rodziny (art. 27 ustawy), oraz ma prawo zaofiarować księgi handlowe oraz żądać oparcia wymiaru podatku na tych księgach. W pierwszym wypadku należy zbadać czy zachodzą warunki przyznania zniżki i w razie twierdzącym, zniżkę przyznać, w drugim wypadku należy zbadać księgi handlowe i o ile nie zostaną zdyskwalifikowane, należy wymiar podatku oprzeć na tych księgach.

Zastępca Dyrektora Departamentu:
(—) *P. Michalski.*

94.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 24 lutego 1931 r.

L. DV. 1219/2/31

w sprawie ustalania dochodu z papierów wartościowych.

Do
wszystkich Izb Skarbowych i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy).

W związku z wątpliwościami w sprawie ustalania dochodu z papierów wartościowych, Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że postanowienia art. 19 ustawy o podatku dochodowym nie odnoszą się

do osób prawnych opodatkowanych na zasadzie art. 21 ustawy.

O ile zatem chodzi o płatników opodatkowanych poza art. 21 ustawy, to przy ustalaniu dochodu z papierów wartościowych nie bierze się pod uwagę zmiany ich wartości kursowej z wyjątkiem papierów, będących w posiadaniu tych przedsiębiorstw, których obroty papierami wartościowemi są przedmiotem interesu handlowego.

Np. osoba lub firma X posiada papiery wartościowe, które nie są dla niej przedmiotem interesu handlowego. Otóż u takiego płatnika opodatkowaniu podlegać będzie tylko dochód otrzymywany tytułem procentów z tych papierów, chociażby nawet z końcem danego roku posiadane papiery sprzedał z zyskiem. Zysk ten na sprzedaży jest zyskiem z realizacji majątku i nie podlega opodatkowaniu. Inaczej przedstawia się sprawa, jeżeli ta sama osoba lub firma X prowadzi handel papierami wartościowemi (dom bankowy). W tym ostatnim wypadku podlegać będzie opodatkowaniu nietylko dochód osiągany z papierów wartościowych tytułem procentów, lecz również i nadwyżka osiągnięta przy realizacji tych papierów wartościowych względnie, jeżeli są prowadzone prawidłowe księgi handlowe również zaksięgowana nadwyżka, ponad pierwotną wartość księgową, chociażby nawet zrealizowanie papierów wartościowych nie nastąpiło.

Zgodnie z powyższem założeniem w pierwszym wypadku nie są potrącalne straty na papierach wartościowych, chociażby zostały efektywnie poniesione, w drugim zaś wypadku, straty będą potrącalne. Papiery wartościowe będące w posiadaniu przedsiębiorstw, prowadzących interes handlowy temi papierami, są towarem, natomiast jeżeli posiadacz papierów wartościowych nie prowadzi niemi interesu handlowego, to papiery te są pozycjami jego majątku.

Dla osób prawnych, prowadzących prawidłowe księgi handlowe, bez względu na to czy papiery są przedmiotem ich obrotu, czy też nie, dochodem z tych papierów będą zawsze procenty otrzymywane z tytułu posiadania tych papierów, oraz zarachowane względnie otrzymane z realizacji tych papierów nadwyżki, ponad ich pierwotną wartość książkową. I odwrotnie, dla tego rodzaju osób prawnych, będą potrącalne w każdym wypadku straty poniesione przy realizacji tych papierów, oraz straty wynikające z książkowego obniżenia ich wartości, jeżeli to obniżenie jest uzasadnione względami gospodarczemi, jak obniżenie się wartości giełdowej papierów poniżej ceny ich nabycia, względnie poniżej prawidłowo zaksięgowanej pierwotnej wartości książkowej.

Podsekretarz Stanu:
(—) *Grodyński.*

Opłaty stemplowe.

95.

Wykładnia ustawy o opłatach stemplowych, ustalona przez Ministerstwo Skarbu.

Skróty: u. o. s. — ustawa o opłatach stemplowych z dn. 1 lipca 1926 r. (DURP. Nr. 98, poz. 570).
r. w. s. — rozporządzenie wykonawcze z dnia 20 listopada 1926 r. (DURP. Nr. 123, poz. 715).

Ministerstwo Sprawiedliwości wystosowało do Prezesów Sądów Okręgowych okólnik z dnia 12 grudnia 1930 r. Nr. I. U. 8001/30 w brzmieniu następującem:

307. „Ministerstwo Skarbu zakomunikowało Ministerstwu Sprawiedliwości, że notarjusze w przypadku niesporządzenia protestu z tego powodu, że dłużnik wekslowy uiścił sumę wekslową do rąk notarjusza (art. 86 i 90 prawa wekslowego Dz. U. R. P. 1924 r. Nr. 100, poz. 926), pobierają, wprawdzie, połowę opłaty należnej notarjuszom (art. 8 i 2 rozporządzenia Prezydenta Rzplitej o należnościach za sporządzenie protestu Dz. U. R. P. 1927 r. Nr. 43, poz. 381), ale nie pobierają połowy opłaty stemplowej, przewidzianej w przytoczonym powyżej art. 8 rozporządzenie o należnościach za sporządzenie protestu. Niepobieranie opłaty stemplowej, mimo że w powołanym art. 8 są przytoczone w nawiasie „art. 2 — 4", a zatem i artykuł 3 nakazujący pobieranie „należnych w myśl przepisów właściwych ustaw i rozporządzeń opłat stemplowych" (mianowicie w myśl art. 159 ustawy o opłatach stemplowych Dz. U. R. P. 1926 r. Nr. 98, poz. 570), uzasadniają notarjusze tem, że w przypadkach, o których mowa, nie sporządzają protokółu, stwierdzającego dokonanie zapłaty do rąk notarjusza.

Ministerstwo Sprawiedliwości prosi Pana Prezesa o zwrócenie uwagi p.p. notarjuszów urzędujących w okręgu powierzonego Panu Sądu na to, że tekst art. 8 powołanego powyżej rozporządzenia wyraźnie mówi, że tak wynagrodzenie notarjusza, jak i opłata stemplowa pobierane są „od protokółu"; a więc, skoro protokół nie jest sporządzony, notarjusz nie ma prawa pobrać wynagrodzenia i nie pobiera opłaty stemplowej; skoro zaś pobiera wynagrodzenie — jest obowiązany sporządzić protokół i pobrać opłatę stemplową".

Ministerstwo Sprawiedliwości w piśmie z dnia 16 grudnia 1930 r. L. I. U. 6903/30, wystosowanem do Ministerstwa Skarbu, wyjaśniło, że art. 8 powołanego rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej „nie zawiera przymusu sporządzania protokółu; sporządzenia protokółu może zażądać i strona i ma prawo sporządzić notarjusz, o ile chce dostać wynagrodzenie. O ile notarjusz i płacący weksel dłużnik zgodzą się, że protokół nie będzie sporządzony — to uchybienia przepisowi niema, protokół nie zostaje spisany, ale co za tem idzie, ani notarjusz nie ma prawa pobrać wynagrodzenia ani opłata stemplowa nie zostanie uiszczona".

Przepisy celne.

96.

OBWIESZCZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA

z dnia 29 stycznia 1931 r.

o sprostowaniu błędu w rozporządzeniu Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa z dnia 30 grudnia 1930 r. o ulgach celnych.

(Patrz Dz. U. Nr. 16 z dn. 18/II 1931 r., poz. 85).

97.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 20 lutego 1931 r.

w sprawie przepustek samochodowych dla personelu polskich ambasad, poselstw i konsulatów zagranicą.

Na podstawie art. 10 p. 12 i art. 21 rozporządzenia Ministra Skarbu oraz Przemysłu i Handlu o taryfie celnej z dn. 11 czerwca 1920 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 51 poz. 314) zarządza się, co następuje:

1) Wprowadzone rozporządzeniem z dnia 14 czerwca 1929 r. przepustki samochodowe dla obywateli państw obcych, zajmujących stanowisko dyplomatyczne poza granicami Rzeczypospolitej Polskiej (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 20/1929 r. poz. 215), mogą być wydawane na warunkach ustalonych w wymienionem rozporządzeniu, również osobom należącym do personelu polskich ambasad, poselstw i konsulatów zagranicą i tam zamieszkałym.

2) Ulgi wymienione w § 1 niniejszego rozporządzenia mogą być stosowane tylko do samochodów zarejestrowanych w miejcu urzędowania personelu polskich ambasad, poselstw oraz konsulatów i stanowiących własność wymienionego personelu lub własność państwową.

3) O wydaniu przepustki samochodowej decyduje Ambasador względnie Poseł Rzeczypospolitej Polskiej.

4) Dla polskich konsulatów, których sprawy służbowe tego wymagają, Ambasador względnie Poseł Rzeczypospolitej Polskiej może przedłużyć termin ważności przepustki samochodowej do jednego roku.

Kierownik Ministerstwa Skarbu
(—) *Ignacy Matuszewski.*

98.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 21 lutego 1931 r.

L. D. IV. 233/3/31

w sprawie potwierdzania przez urzędy celne wywozu towarów drogą morską.

Do
Dyrekcji Ceł w Poznaniu, Dyrekcji Ceł w Gdańsku i Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W myśl postanowień § 50 rozporządzenia o postępowaniu celnem towary wolne od cła wywozowego podlegają odprawie wywozowej na podstawie ustnej deklaracji, przyczem jeżeli stronie jest potrzebny dowód wywozu towaru poświadczony przez urząd celny, powinna złożyć urzędowi celnemu osobną deklarację wywozową według wzoru Nr. 13, na której urząd celny poświadcza wywóz towaru. Ponieważ morskie urzędy celne nie wykonywują powyższego przepisu w sposób jednolity, Ministerstwo Skarbu zarządza, co następuje:

1) jeżeli strona deklaruje ustnie do wywozu drogą morską towar wolny od cła wywozowego i chce wykorzystać przysługujące jej prawo otrzymania potwierdzonego przez urząd celny dowodu wywozu towaru, obowiązana jest jednocześnie z ustną deklaracją złożyć urzędowi celnemu wypełnioną w dwóch identycznych egzemplarzach deklarację wywozową według wzoru Nr. 13.

W deklaracji takiej należy zamiast numeru i cech wagonu wymienić nazwę statku, którym wywieziono towar zagranicę, zamiast stacji przeznaczenia — kraj przeznaczenia, a zamiast daty nadania towaru — datę złożenia deklaracji urzędowi celnemu. Rubryk przeznaczonych dla adnotacji kolejowych (stacja nadania, potwierdzenie kolejowej ajencji) nie wypełnia się.

2) Po dokonaniu odprawy wywozowej urząd celny potwierdza występ towaru zagranicę na obydwu egzemplarzach deklaracji i wydaje stronie jeden egzemplarz za pokwitowaniem odbioru na drugim egzemplarzu. Egzemplarze deklaracji wywozowych z pokwitowaniem stron powinny być przechowywane w urzędzie celnym jako załączniki do właściwych pozycji rejestru statków odchodzących.

3) Wymienione wyżej potwierdzenie wywozu towaru zagranicę może być wydane stronie przez urząd celny tylko jeden raz na dany towar i tylko w tym wypadku, gdy strona deklarując ustnie towar do wywozu, złoży jednocześnie deklarację wywozową (wzór Nr. 13).

4) Deklaracja wywozowa według wzoru

Nr. 13 i potwierdzanie na niej wywozu towaru nie może mieć zastosowania:

a) gdy towar jest przez stronę zadeklarowany na piśmie (wzór deklaracji Nr. 14),

b) gdy towar jest zgłoszony ustnie, lecz pobiera się opłatę celną.

W wypadkach pod a) dowodem wywozu towaru będzie wydany stronie przez urząd celny kwit deklaracyjny, w wypadku pod b) kwit celny (zielony) według wzoru Nr. 12).

Za Kierownika Departamentu:

(—) *Danielewicz.*
Naczelnik Wydziału.

(Monitor Polski z dnia 6 marca 1931 r. Nr. 53 poz. 92).

99.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 27 lutego 1931 roku

L. D. IV — 352/3/31

w sprawie wzoru świadectw pochodzenia, wymaganych przy udzielaniu zniżek konwencyjnych, a wystawianych przez holenderskie urzędy celne.

Do wszystkich Dyrekcyj Ceł, urzędów celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

W porozumieniu z Ministerstwem Spraw Zagranicznych oraz Ministerstwem Przemysłu i Handlu ustala się następujący wzór świadectw pochodzenia, zapowiedziany w § 4 p. C okólnika z 24 czerwca 1930 r. L. D. IV. 1141/3/30 (Dz. Urz. Min. Skarbu Nr. 19 poz. 366) dla towarów, pochodzących z Holandji:

KOMORY CELNE HOLENDERSKIE

Nr. porządkowy . . . .
(komory celnej, która wydaje świadectwo pochodzenia).

ŚWIADECTWO POCHODZENIA NA WWÓZ DO POLSKI

My, niżej podpisani kontrolerzy celni w . . .
zaświadczamy na podstawie dokumentów wiarogodnych, przedstawionych przez p. . . .
. . . .
kupca[1])
przemysłowca[1])
zamieszkałego w . . .
. . . .
że niżej wyszczególnione towary wysłane do Polski pod adresem p. . . . .
w . . . .
koleją[1])
statkiem[1])
(nazwa statku) . . . . . .
. . . .
a) są pochodzenia (nazwa kraju) . . . .
. . . .
b) są wytworzonemi w (nazwa kraju) . . .
. . . . . i nie mniej jak 50% ogólnej wartości towaru przypada na koszty robocizny i surowców . . . .

[1]) Skreślić wzmiankę zbyteczną.

DOUANES NEDERLANDAISES

Nr. d'ordre . . . .
(du bureau de douane, qui delivre le certificat).

CERTIFICAT D'ORIGINE POUR L'ENTRÉE EN POLOGNE.

Nous, soussignés, controleurs des douanes à . .
certifions sur la base des documents dignes de foi presentes par M. . . . .
. . . .
commerçant[1])
industriel[1])
domicilie à . . . .
. . . .
que les marchandises mentionnées ci après expediées en Pologne à l'adresse de M. . . .
à . . . .
par
chemin de fer[1])
le navire[1])
(nom du navire) . . . . .
. . . .
a) sont d'origine (nom du pays) . . . .
. . . .
b) sont transformées en (nom du pays) . . .
. . . . de façon que les frais de la main d'oevre et des matières premières . .

[1]) Supprimer la mention inutile.

. . . .

Oznaki i Nr Nr. paczek . . . .
Wyszczególnienie towaru . . . . . .
. . . .
Waga brutto (w kilogramach) . . . . .
Waga netto (w kilogramach) . . . . . .
Ilość i rodzaj przesyłek . . . .
Wartość . . . .

Dnia . . . . 193 r.

(Podpisy)

(Pieczęć komory)

Świadectwo pochodzenia według powyższego wzoru wystawiane będą przez holenderskie urzędy celne i należy je honorować w sposób przewidziany w p. c. e § 4 okólnika z 24 czerwca 1930 r. L. D. IV. 1141/3/30.

atteignant au moins 50% de la Valeur totale de la marchandises.

Marques et N-os des colis . . . . . .
Designation de la marchandise . . . . .
. . . .
Poids brut (en kilos) . . . .
Poids net (en kilos) . . . .
Nombre et genre des colis . . . . . .
Valeur . . . .

Le . . . . 193 .

(Signatures)

(Cachet du bureau)

Świadectwa pochodzenia zaopatrzone być winny pieczęcią i podpisem urzędu celnego.

Kierownik Departamentu

(—) *B. Dębicki.*

100

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 15 stycznia 1931 r.

o zmianie rozporządzenia z dnia 29 września 1930 r. w sprawie zwrotu ceł przy wywozie zbóż, produktów przemiału i słodu.

(Patrz Dz. U. Nr. 18 z dnia 6 marca 1931 r. poz. 100).

101.

ROZPORZĄDZENIE

Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 28 lutego 1931 r.

w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej.

(Patrz Dz. U. Nr. 18 z dnia 6 marca 1931 r. poz. 101).

Sprawy koncesyjne.

102.

OKÓLNIK MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 20. lutego 1931 r.

L. D. VI 186/2/31

w sprawie współpracy z Naukową Organizacją Gorzelnictwa w zakresie wydawania zezwoleń na prowadzenie gorzelni.

Do

wszystkich Izb Skarbowych (Wydzia IV) i Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego (Wydział Skarbowy) w Katowicach.

W związku z postanowieniami § 38 punkt 2 „b" rozporządzenia Ministra Skarbu z 12.XI. 1930 r. (Dz. U. R. P. Nr. 79 poz. 621) Ministerstwo Skarbu wyjaśnia, że dla oceny, czy technik gorzelniczy jest dostatecznie fachowo wyszkolony, aby kierować gorzelnią, należy posiłkować się opinją Naukowej Organizacji Gorzelnictwa, powołanej do sprawowania kontroli technicznej i pomocy naukowej.

W wykazie, prowadzonvm po myśli punktu 13 Instrukcji do rozporządzenia Min. Skarbu z 7.II. 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 60 poz. 556), obok rubryki, przeznaczonej na imię i nazwisko kierownika technicznego, należy prowadzić w ogólnej rubryce ewidencję ocen jego pracy, wydanych przez Naukową Organizację Gorzelnictwa.

Wwypadku, gdy ubiegający się o zezwolenie nie zajmował jeszcze stanowiska kierownika ruchu lub zajmował takie stanowisko przed powstaniem instytucji Naukowej Organizacji Gorzelnictwa,

wówczas U. S. A. M. wyda zezwolenie na prowadzenie gorzelni na podstawie świadectwa ukończenia kursu lub szkoły gorzelniczej, oraz świadectwa zarządów gorzelni, w których kandydat odbył praktykę gorzelniczą w ciągu conajmniej dwóch kampanij.

Oceny pracy kierowników ruchu, wydane przez Naukową Organizację Gorzelnictwa, należy przechowywać w U. S. A. M. łącznie z protokółami weryfikacyjnemi i innemi aktami gorzelni.

Dyrektor Departamentu
(—) *Juljan Kulski.*

Monopol Tytoniowy.

103.

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 28 luego 1931 r.

w sprawie dodatkowego cennika detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych taryfy ogólnej.

(Patrz Dz. U. Nr. 18 z dnia 6 marca 1931 r. poz. 102).

Monopol Spirytusowy.

104.

OBWIESZCZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 25 lutego 1931 r.

w sprawie wyznaczenia normy przydziału gorzelniom drożdżowym kontyngentu zakupu spirytusu w okresie kampanji 1931/32.

Na podstawie art. 56 ust. 3 punkt d) rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej P. z dnia 26 marca 1927 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nr. 32, poz. 289) postanawia się, że kontyngent zakupu spirytusu dla poszczególnych drożdżowni ustany będzie na okres kampanji 1931/32 w wysokości normy określonej na podstawie art. 47 ust. 3 punkt c wspomnianego rozporządzenia, lecz dla każdej drożdżowni w stosunku nieprzekraczającym normy 8,9 litr. spirytusu 100° na 1 kwintal drożdży wyprodukowanych w ostatniej kampanji (1929/30).

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Monitor Polski z dnia 6 marca 1931 r. Nr. 51 poz. 91).

Pożyczki Państwowe.

105.

OBWIESZCZENIE

Ministra Reform Rolnych i Ministra Skarbu

z dnia 6 lutego 1931 r.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu, wydanego w porozumieniu z Ministrem Reform Rolnych z dnia 30 grudnia 1927 r. w sprawie emisji serji I 5% Państwowej renty ziemskiej (Dz. U. R. P. z roku 1928, Nr. 8, poz. 58), zmienionego rozporządzeniem Ministra Skarbu, wydanem w porozumieniu z Ministrem Reform Rolnych z dnia 31 maja 1928 r. (Dz. U. R. P. Nr. 61, poz. 566), podaje się do wiadomości, iż w dniu 1 grudnia 1930 r. wylosowane zostały niżej oznaczone numery obligacji I-ej Serji 5% Państwowej renty ziemskiej:

Numery obligacyj, wylosowanych w dniu 1 grudnia 1930 r.

po 5.000 zł w złocie

267	520	614	761	1103	1115	1436	1472	1711
421	530	643	961	1104	1256	1443	1617	1769
487	584	699	1042					

Razem sztuk 22 na sumę 110.000 zł w złocie.

po 1.000 złotych w złocie

4096	5445	5951	6965	7890	8611	9777	10402	10656
4255	5492	6183	7003	7947	8667	9849	10421	10793
4338	5540	6281	7011	7959	8981	9851	10496	10794
4580	5544	6308	7017	8101	8987	10161	10500	10857
4631	5614	6494	7116	8305	9007	10179	10566	10861
4867	5619	6536	7254	8326	9295	10184	10587	10882
4947	5748	6589	7295	8469	9417	10220	10596	10893
5080	5824	6657	7328	8473	9612	10286	10604	
5301	5856	6868	7716	8569	9716	10350	10635	
5302	5880	6953	7819					

Razem sztuk 83 na sumę 83.000 zł w złocie.

po 500 zł w złocie

30558	30892	31271	31548	31737	32122	32333	33067	33466
30619	30966	31354	31602	31782	32258	32385	33094	33482
30683	31029	31372	31612	31827	32293	32413	33304	33498
30804	31211	31404	31629	32108	32294	32559	33325	
30867	31262	31541						

Razem sztuk 38 na sumę 19.000 zł w złocie

po 100 zł w złocie

36878	37257	37398	37910	38138	38403	38601	38647	39002
36975	37269	37419	38030	38361	38471	38623	38659	39101
36976	37337	37643	38031	38368	38600	38630	38733	39103
37223	37395	37699	38049					

Razem sztuk 31 na sumę 3.100 zł w złocie.

Ogółem wylosowano obligacyj sztuk 174 na sumę 215.100 złotych w złocie.

Minister Reform Rolnych:
(—) *L. Kozłowski.*

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Monitor Polski z dnia 4 marca 1931 r. Nr. 51 poz. 84).

106.

OBWIESZCZENIE

Ministra Reform Rolnych i Ministra Skarbu

z dnia 6 lutego 1931 r.

Na podstawie § 4 rozporządzenia Ministra Skarbu, wydanego w porozumieniu z Ministrem Reform Rolnych z dnia 30 grudnia 1927 r. w sprawie emisji serji I, 5% Państwowej renty ziemskiej (Dz. U. R. P. 1928 r., Nr. 8, poz. 58), oraz art. 11, cz. 2 Rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 16 lutego 1928 r. o Funduszu Obrotowym Reformy Rolnej (Dz. U. R. P. Nr. 21, poz. 175), podaje się do wiadomości, iż z dniem 1 grudnia 1930 r. umarza się poza planem umorzenia z zaliczeniem na poczet planu lat następnych obligacje 5% Państwowej renty ziemskiej:

43 obligacje w odcinkach po 5.000 złotych w złocie od Nr. 1194 do Nr. 1213 włącznie i od Nr. 1321 do 1343 włącznie, oraz 1 obligacja na sumę 100 zł w złocie Nr. 36592.

Łącznie umarza się obligacje na sumę 215.100 zł w złocie.

Minister Reform Rolnych:
(—) *L. Kozłowski.*

Kierownik Ministerstwa Skarbu:
(—) *Ignacy Matuszewski.*

(Monitor Polski z dnia 4 marca 1931 r. Nr. 51 poz. 85).

Przepisy likwidacyjne.

107.

OBWIESZCZENIE

Komitetu Likwidacyjnego do spraw byłych rosyjskich osób prawnych.

Stosownie do art. 4 ust. 1 i art. 5 ust. 2 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o likwidacji mienia b. rosyjskich osób prawnych (Dz. Ust. Nr. 38, poz. 377), oraz § 1 rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 25 czerwca 1928 r., wydanego w porozumieniu z Ministrami: Spraw Zagranicznych, Przemysłu i Handlu oraz Spraw Wewnętrznych (Dz. U. R. P. Nr. 69, poz. 636), podaje się do publicznej wiadomości, co następuje:

1. Komitet Likwidacyjny na posiedzeniu w dniu 24 lutego 1931 r. uchwalił na zasadzie art. art. 2 i 4 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22 marca 1928 r. o likwidacji mienia byłych rosyjskich osób prawnych (Dz. Ust. Nr. 38, poz. 377) przystąpić do likwidacji mienia, stanowiącego własność b. rosyjskiego Domu Bankowego „Bracia Dżamgarowy" (Банкирскій Домъ „Бр. Джамгаровы"), a znajdującego się na obszarze Rzeczypospolitej Polskiej.

Osobom interesowanym służy prawo wniesienia do Komitetu Likwidacyjnego sprzeciwu w ciągu sześciu tygodni od daty niniejszego obwieszczenia.

2. W ciągu trzech miesięcy od daty niniejszego obwieszczenia osoby interesowane mogą zgła-

szać do Komitetu Likwidacyjnego swe roszczenia i składać dowody, stwierdzające ich zasadność.

3. Minister Skarbu na wniosek Komitetu Likwidacyjnego wyznaczył likwidatorem wymienionej osoby prawnej p. Józefa Kuczę, Naczelnika Wydziału w Min. Skarbu, którego miejscem urzędowania jest Warszawa, ul. Rymarska 3/5, gmach Min. Skarbu, w godzinach od 13-ej do 15-ej.

4. Komitet Likwidacyjny do spraw byłych rosyjskich osób prawnych urzęduje w Warszawie w gmachu Ministerstwa Skarbu, ul. Rymarska Nr. 3/5.

Przewodniczący Komitetu Likwidacyjnego:
(—) *Jakubowski.*

(Monitor Polski z dnia 3 marca 1931 r. Nr. 50 poz. 83).

Przepisy o państwowej służbie cywilnej.

108.

RUCH SŁUŻBOWY

w Śląskim Urzędzie Wojewódzkim (Wydział Skarbowy) w Katowicach oraz w okręgach Dyrekcyj Ceł we Lwowie, w Mysłowicach, w Poznaniu, w Warszawie i Inspektoracie Ceł w Gdańsku

w IV-ym kwartale 1930 r.

Śląski Urząd Wojewódzki — Wydział Skarbowy — w Katowicach.

Mianowani zostali:

Naczelnik Wydziału Skarbowego p V st. sł. w Śląskim Urzędzie Wojewódzkim Wydział Skarbowy w Katowicach **Kankofer Antoni** — naczelnikiem Wydziału Skarbowego w VI st. sł. z dn. 20.IX. 1930 r.

Ciżewski Franciszek — prowiz. referendarzem w VIII st. sł. w I Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Katowicach z dn. 18.XII. 1930 r.

Kunce Jerzy — prowiz. referendarzem w w VIII st. sł. w I Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Katowicach z dn. 1.X. 1930 r.

Slowaczek Ryszard — prowiz. referendarzem w VIII st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Królewskiej Hucie z dn. 10.X. 1930 r.

Koziełkow Aleksander — prowiz. referendarzem w VIII st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Rybniku z dn. 18.XI. 1930 r.

Wallenburg Władysław — prowiz. referendarzem w VIII st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Świętochłowicach z dn. 25.X. 1930 r.

Kawalec Józef — prowiz. referendarzem w VIII st. sł. w Urzędzie Opłat Stemplowych w Katowicach z dn. 17.XI. 1930 r.

Rupala Władysław — prowiz. referendarzem w VIII st. sł. w Urzędzie Sk. Akc. i Mon. Państw. w Cieszynie z dn. 10.XI. 1930 r.

Hubert Wiesław — prowiz. referendarzem w VIII st. sł. w Urzędzie Sk. Akc. i Mon. Państw. w Katowicach z dn. 22.X. 1930 r.

Prowiz. urzędnik w IX st. sł. w Oddziale III Wydziału **Kaczmarczyk Józef** — adjunktem kancelaryjnym w dotychczasowym st. sł. z dn. 23.XII 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Mysłowicach **Kocurek Tomasz** — sekretarzem w X st. sł. z dn. 27.XI. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Rybniku **Kraszyna Helmut** — sekretarzem w X st. sł. z dn. 16.X. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Oddziale III Wydziału **Todor Zygmunt** — asystentem rachunkowym w X st. sł. z dn. 18.XII. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Oddziale III Wydziału **Zającówna Wanda** — asystentem rachunkowym w X st. sł. z dn. 18.XII. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Królewskiej Hucie **Kabiesz Emil** — asystentem rachunkowym w X st. sł. z dn. 27.XI. 1930 r.

Prowiz kancelista w XI st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Lublińcu **Olkis Franciszek** — kancelistą w dotychczasowym st. sł. z dn. 27.XI. 1930 r.

Praktykant na stanowisko III kat. w Oddziale I Wydziału **Majowska Emilja** — kancelistą w XI st. sł. z dn. 18.XII. 1930 r.

Praktykant na stanowisko III kat. w Urzędzie Katastralnym w Tarnowskich Górach **Kubanek Wiktor** — rysownikiem katastralnym w XI st. sł. z dn. 27.XI. 1930 r.

Prowiz. sekwestrator podatkowy w XII st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Bielsku **Jeleń Franciszek** — sekwestratorem podatkowym w XI st. sł. z dn. 18.XII. 1930 r.

Prowiz. sekwestrator podatkowy w XII st. sł. w Urzędzie Opłat Stemplowych w Katowicach **Skalec Tomasz** — sekwestratorem podatkowym w XI st. sł. z dn. 11.X. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w XIII st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Królewskiej Hucie **Kempczanka Jadwiga** — kancelistą w XI st. sł. z dn. 27.XI. 1930 r.

Zmiana uposażeń:

Buchalterowi kontraktowemu w Oddziale II Wydziału **Górskiemu Eugenjuszowi** podwyższono ryczałtowe wynagrodzenie z 700 zł do 800 zł miesięcznie z dn. 1.XI. 1930 r.

Buchalterowi kontraktowemu w Oddziale II Wydziału **Gierszowi Stefanowi** podwyższono ryczałtowe wynagrodzenie z 600 zł do 800 zł miesięcznie z dn. 1.XI. 1930 r.

Buchalterowi kontraktowemu w Oddziale II Wydziału **Sarnie Antoniemu** podwyższono ryczałtowe wynagrodzenie z 600 do 800 zł miesięcznie z dn. 1.XI. 1930 r.

Buchalterowi kontraktowemu w I Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Katowicach **Malewiczowi Stanisławowi** podwyższono ryczałtowe wynagrodzenie z 600 zł do 800 zł miesięcznie z dn. 1.XI. 1930 r.

Buchalterowi kontraktowemu w I Urzędzie Sk. Pod .i Opł. Sk. w Katowicach **Zejerowi Augustynowi** podwyższono ryczałtowe wynagrodzenie z 600 zł do 800 zł miesięcznie z dn. 1.XI. 1930 r.

Buchalterowi kontraktowemu w Oddziale II Wydziału **Janocie Romanowi** podwyższono ryczałtowe wynagrodzenie z 500 zł do 600 zł miesięcznie z dn. 1.XI. 1930 r.

Buchalterowi kontraktowemu w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Rybniku **Nowakowi Józefowi** podwyższono ryczałtowe wynagrodzenie z 500 zł do 600 zł miesięcznie z dn. 1.XI. 1930 r.

Pracownikowi kontraktowemu w XI st. sł. w Oddziale II Wydziału **Kaweckiej Zofji** przyznano uposażenie według X st. sł. z dn. 1.VII. 1930 r.

Zdegradowani:

Asesor w VIII st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Lublińcu **Larisch Jan** — sekretarzem w IX st. sł. z dn. 30.X. 1930 r.

Przeniesieni:

Naczelnik Wydziału w V st. sł. **Wojna Leopold** z Oddziału V Wydziału do okręgu Izby Skarbowej w Nowogródku i mianowany Prezesem Izby Skarbowej w IV st. sł. z dn. 29.IX. 1930 r.

Radca Skarbowy w VI st. sł. **Markhauser Wilhelm** z okręgu Izby Skarbowej w Grudziądzu do Oddziału VII Wydziału w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 21.X. 1930 r.

Referendarz w VII st. sł. **Charwath Adolf** z I Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Katowicach do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Lublińcu i mianowany inspektorem skarbowym w dotychczasowym st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dn. 26.IX. 1930 r.

Asesor w VII st. sł. **Waja Jan** z Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Lublińcu do I Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Katowicach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 26.IX. 1930 r.

Księgowy w VII st. sł. **Pohl Wiktor** z Kasy Skarbowej w Cieszynie do Oddziału VII Wydziału w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 30.IX. 1930 r.

Asesor w VIII st. sł. **Sklorz Alojzy** z Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Siemianowicach do Oddziału II Wydziału w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 10.X. 1930 r.

Asesor w VIII st. sł. **Jarosz Franciszek** z Urzędu Sk. Akc. i Mon. Państw. w Katowicach do Oddziału IV Wydziału w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 2.X. 1930 r.

Buchalter kontraktowy z wynagrodzeniem ryczałtowem 600 zł mies. **Malewicz Władysław** z Oddziału II Wydziału do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Królewskiej Hucie w dotychczasowym charakterze i wynagrodzeniu z dn. 21.XI. 1930 r.

Asystent rachunkowy w X st. sł. **Temlak Paweł** z Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Bielsku do Kasy Skarbowej w Bielsku w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 7.X. 1930 r.

Asystent rachunkowy w X st. sł. **Raszyk Leon** z Kasy Skarbowej w Bielsku do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Bielsku w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 7.X. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. **Prus Franciszek** z Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Rybniku do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Lublińcu w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 19.XII. 1930 r.

Prowiz. kancelista w XI st. sł. **Pytlok Stefan** z Oddziału I Wydziału do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Królewskiej-Hucie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 24.XI. 1930 r.

Kancelista w XI st. sł. **Waja Paweł** z Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Tarnowskich Górach do Urzędu Sk. Akc. i Mon. Państw. w Katowicach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 3.XII. 1930 r.

Sekwestrator podatkowy w X st. sł. **Buła Teodor** z Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Pszczynie do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Rybniku w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 18.XI. 1930 r.

Sekwestrator podatkowy w XI st. sł. **Skalec Tomasz** z Urzędu Opłat Stemplowych w Katowicach do II Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Katowicach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 9.XII. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w XII st. sł. **Stopianka Emma** z Oddziału I Wydziału do Urzędu Sk. Pod. i Opł. Sk. w Świętochłowicach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 1.X. 1930 r.

Przyjęci:

Asystent rachunkowy w X st. sł. **Szywała Bogumił** w Głównej Kasie Skarbowej w Katowicach po zwolnieniu z wojska z dn. 26.IV. 1930 r.

na praktykę:

na stanowisko II kat.

Kajewski Roman w Oddziale II Wydziału z dn. 17.XII. 1930 r.

Michalik Paweł w Oddziale III Wydziału z dn. 1.X. 1930 r.

Wesołowski Bronisław w Oddziale IV Wydziału z dn. 30.X. 1930 r.

Stawicki Dymitr w I Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Katowicach z dn. 27.X. 1930 r.

Włodarczyk Franciszek w I Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Katowicach z dn. 10.X. 1930 r.

Gomóła Walter w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Królewskiej Hucie z dn. 3.XI. 1930 r.

Czadankiewicz Franciszek w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Rybniku z dn. 3.XI. 1930 r.

Lubecki Ludwik w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Tarnowskich Górach z dn. 27.X. 1930 r.

Mikutowski Henryk w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Tarnowskich Górach z dn. 30.X. 1930 r.

Krzemień Władysław w Urzędzie Katastralnym w Mikołowie z dn. 3.XI. 1930 r.

Merta Piotr w Urzędzie Katastralnym w Mikołowie z dn. 20.X. 1930 r.

Patyna Stanisław w Urzędzie Katastralnym w Rybniku z dn. 1.XII. 1930 r.

Jochymczyk Eryk w Głównej Kasie Skarbowej w Katowicach z dn. 17.XI. 1930 r.

Duda Wiktor w Kasie Skarbowej w Rybniku z dn. 3.XI. 1930 r.

na stanowisko III kat.

Szołtysek Eugenjusz w Urzędzie Katastralnym w Katowicach z dn. 21.X. 1930 r.

na kontrakt:

Chyżyński Józef buchalter z wynagrodzeniem ryczałtowem 500 zł miesięcznie w Oddziale II Wydziału z dn. 14.X. 1930 r.

Kusek Jan buchalter z wynagrodzeniem ryczałtowem 500 zł miesięcznie w Oddziale II Wydziału z dn. 3.XI. 1930 r.

Dobrowolski Feliks buchalter z wynagrodzeniem ryczałtowem 350 zł miesięcznie w Oddziale II Wydziału z dn. 6.X. 1930 r.

Wróbel Teodor z wynagrodzeniem ryczałtowem 250 zł w Oddziale VII Wydziału z dn. 1.X. 1930 r.

Chodurowa Helena w XI st. sł. w Oddziale I Wydziału z dn. 15.XI. 1930 r.

Zwolnieni:

Buchalter kontraktowy z wynagrodzeniem ryczałtowem 500 zł miesięcznie w Oddziale II Wydziału **Parafiński Jan** z dn. 6.X. 1930 r.

Buchalter kontraktowy z wynagrodzeniem ryczałtowem 500 zł miesięcznie w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Tarnowskich Górach **Sembol Ludwik** z dn. 31.XII. 1930 r.

Buchalter kontraktowy w IX st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Świętochłowicach **Jasiński Stefan** z dn. 30.XI. 1930 r.

Asystent rachunkowy w X st. sł. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Cieszynie **Belon Stanisław** z dn. 29.X. 1930 r.

Prowiz. mł. sekretarz kancelaryjny w X st. sł. w Kasie Skarbowej w Rybniku **Brzuchaczowa Sydonja** z dn. 31.XII. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Sk. Pod. i Opł. Sk. w Królewskiej Hucie **Marcinkowski Józef** z dn. 19.IX. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Głównej Kasie Skarbowej w Katowicach **Sodomann Henryk** z dn. 31.X. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Kasie Skarbowej w Królewskiej Hucie **Bannert Antoni** z dn. 6.X. 1930 r.

Praktykant na stanowisko III kat. w Urzędzie Katastralnym w Mikołowie **Szombara Jan** z dn. 29.X. 1930 r.

Praktykant na stanowisko III kat. w Urzędzie Katastralnym w Pszczynie **Harazin Feliks** z dn. 29.X. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w XII st. sł. w Oddziale I Wydziału **Kurzaczkówna Weronika** z dn. 31.XII. 1930 r.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Naczelnik Wydziału V st. sł. w Oddziale VI Wydziału **Lisowski Karol** z dn. 31.XII. 1930 r.

Zmarli:

Kontroler w IX st. sł. w Oddziale III Wydziału **Motowski Zdzisław** dnia 16.XII. 1930 r.

Dyrekcja Ceł we Lwowie.

Mianowani zostali:

Pracownik kontraktowy w X st. sł. w Urzędzie Celnym w Śniatynie-Załuczu **Marko Roman** — prowiz. rewidentem celnym w dotychczasowym st. sł. z dn. 23.XII. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym we Lwowie **Jędrachowicz Jan** — rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 23.XII. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym we Lwowie **Kullmann Wilhelm** — rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 23.XII. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym we Lwowie **Martinek Józef** — rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 23.XII. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym we Lwowie **Michalewski Edmund** — rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 23.XII. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Oświęcimiu **Bryniarski Antoni** — rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 23.XII. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Przemyślu **Hofbauer Stanisław** — rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 28.XII. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Śniatyniu - Załuczu **Lubaska Władysław** — rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 23.XII. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Zdołbunowie **Miks Eugenjusz** — rewidentem celnym w X st. sł. z dn.XII. 1930 r.

Zmiana uposażeń:

Pracownikowi kontraktowemu w Wydziale I Dyrekcji **Bielańskiemu Zbigniewowi** podwyższono wynagrodzenie ryczałtowe z 800 zł do 900 zł mies. z dn. 1.XII. 1930 r.

Przeniesieni:

Kontroler w IX st. sł. **Stamfest Wacław** z Wydziału IV Dyrekcji — do Urzędu Celnego we Lwowie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 1.XI. 1930 r.

Rewident celny w IX st. sł. **Żralski Kazimierz** z Urzędu Celnego w Krakowie do Ekspozytury Celnej w Mościcach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 20.XI. 1930 r.

Adjunkt celny w IX st. sł. **Korab Józef** z Urzędu Celnego w Skale do Urzędu Celnego w Kutach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 9.XII. 1930 r.

Adjunkt celny w IX st. sł. **Zderkowski Stefan** z Urzędu Celnego w Śniatynie - Załuczu do Urzędu Celnego w Krakowie, w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 24.X. 1930 r.

Poborca celny w X st. sł. **Podolka Mieczysław** z Urzędu Celnego w Zaleszczykach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 9.XII. 1930 r.

Przyjęci:

na kontrakt:

Gallusówna Wanda w VIII st. sł. w Urzędzie Celnym we Lwowie z dn. 1.XII. 1930 r.

Machowska Ewa w VIII st. sł. w Urzędzie Celnym we Lwowie z dn. 1.XII. 1930 r.

Zwolnieni:

Rewident celny w X st. sł. w Urzędzie Celnym we Lwowie **Tysson Józef** z dn. 31.XII. 1930 r.

Prowiz. rewident celny w X st. sł. w Urzędzie Celnym w Oświęcimiu **Wysocki Teofil** z dn. 31.X. 1930 r.

Praktykant na stanowisko I kat. w Urzędzie Celnym we Lwowie **Machowska Ewa** z dn. 30.XI. 1930 r.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Inspektor celny w VII st. sł. w Urzędzie Celnym we Lwowie **Piesch Hugo** z dn. 31.X. 1930 r.

Inspektor celny w VII st. sł. w Urzędzie Celnym we Lwowie **Seja Bronisław** z dn. 31.X. 1930 r.

Zmarli:

Pracownik kontraktowy w VIII st. sł. w Urzędzie Celnym w Krakowie **Jordański Wacław** dnia 14.X. 1930 r.

Dyrekcja Ceł w Mysłowicach.

Mianowani zostali:

Inspektor celny w VII st. sł. w Urzędzie Celnym w Katowicach **Rejnson Władysław** — inspektorem skarbowym w dotychczasowym st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dn. 9.X. 1930 r.

Kontroler w IX st. sł. w Urzędzie Celnym w Bielsku **Wietrzny Władysław** — rewidentem celnym w dotychczasowym st. sł. z dn. 30.X. 1930 r.

Adjunkt celny w IX st. sł. w Wydziale IV Dyrekcji **Chrabąszczewski Walerjan** — rewidentem celnym w dotychczasowym st. sł. z dn. 30.X. 1930 r.

Adjunkt celny w IX st. sł. w Urzędzie Celnym w Istebnej **Wróbel Kazimierz** — rewidentem celnym w dotychczasowym st. sł. z dn. 30.X. 1930 r.

Praktykant na stanowisko I kat. w Urzędzie Celnym w Chebziu **Mortimer Fryderyk** — referendarzem w VIII st. sł. z dn. 13.XI. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Cieszynie **Jachymiakówna Wanda** — sekretarzem w X st. sł. z dn. 27.XI. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Bielsku **Schabenbeck Karol** — rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 27.XI. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Cieszynie **Suder Franciszek** — rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 13.XI. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Chorzowie **Ziajko Juljan** rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 30.X. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Katowicach **Gołębiowski Wincenty** — rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 13.XI. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Katowicach **Topolski Włodzimierz** — rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 27.XI. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Lublińcu **Niekrasz Bronisław** — rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 27.XI. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Mysłowicach **Witosiński Włodzimierz** — rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 27.XI. 1930 r.

Praktykant na stanowisko III kat. w Urzędzie Celnym w Istebnej **Kacyrz Adolf** — poborcą celnym w XI st. sł. z dn. 29.XI. 1930 r.

Praktykant na stanowisko III kat. w Urzędzie Celnym w Chebziu **Cofałówna Rozalja** — prowiz. kancelistą w XII st. sł. z dn. 30.X. 1930 r.

Przeniesieni:

Referendarz w VII st. sł. **Sommer Karol** z Urzędu Celnego w Katowicach do okręgu Dyrekcji Ceł w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 8.XI. 1930 r.

Księgowy w VII st. sł. **Kislat Henryk** z okręgu Dyrekcji Ceł w Warszawie do Urzędu Celnego w Zebrzydowicach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dn. 20.XI. 1930 r.

Adjunkt celny w IX st. sł. **Tiszbierek Oskar** z Urzędu Celnego w Bytomiu Dw. Gł. do Urzędu Celnego w Łagiewnikach Śląskich (Szyb Reden) w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 30.XII. 1930 r.

Adjunkt celny w IX st. sł. **Bryłka Paweł** z Urzędu Celnego w Cieszynie do Urzędu Celnego w Chorzowie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 30.XII. 1930 r.

Adjunkt celny w IX st. sł. **Jordan Józef** z Urzędu Celnego w Katowicach do Urzędu Celnego w Bytomiu Dw. Gł. w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 21.XI. 1930 r.

Adjunkt celny w IX st. sł. **Kalisz Wojciech** z Urzędu Celnego w Rybniku do Urzędu Celnego w Suminie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 19.XII. 1930 r.

Adjunkt celny w IX st. sł. **Koczuba Józef** z Urzędu Celnego w Rybniku do Urzędu Celnego w Suminie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 19.XII. 1930 r.

Adjunkt celny w IX st. sł. **Walla Czesław** z Urzędu Celneglo w Rybniku do Urzędu Celnego w Suminie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 19.XII. 1930 r.

Praktykant na stanowisko I kat. **Mortimer Fryderyk** z Urzędu Celnego w Chorzowie do Urzędu Celnego w Chebziu w dotychczasowym charakterze z dn. 22.X. 1930 r.

Rewident celny w X st. sł. **Stolarski Maksymiljan** z Urzędu Celnego w Rybniku do Urzędu Celnego w Bytomiu Dw. Gł. w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 19.XII. 1930 r.

Adjunkt celny w X st. sł. **Widenka Rudolf** z Urzędu Celnego w Rybniku do Urzędu Celnego w Suminie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 19.XII. 1930 r.

Poborca celny w X st. sł. **Patolong Wincenty** z Urzędu Celnego w Bytomiu Dw. Gł. do Urzędu Celnego w Szarleju w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 29.XII. 1930 r.

Poborca celny w X st. sł. **Stróżyk Feliks** z Urzędu Celnego w Brzezinach Śląskich do Urzędu Celnego w Szarleju w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 19.XII. 1930 r.

Poborca celny w X st. sł. **Ludyga Antoni** z Urzędu Celnego w Karfiu do Urzędu Celnego

w Bytomiu Dw. Gł. w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 3.XII. 1930 r.

Poborca celny w X st. sł. **Blaut Piotr** z Urzędu Celnego w Rybniku do Urzędu Celnego w Suminie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 19.XII. 1930 r.

Poborca celny w X st. sł. **Kabut Józef** z Urzędu Celnego w Suminie do Urzędu Celnego w Zebrzydowicach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 19.XII. 1930 r.

Poborca celny w X st. sł. **Matulewicz Stanisław** z Urzędu Celnego w Suminie do Urzędu Celnego w Zebrzydowicach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 19.XII. 1930 r.

Poborca celny w X st. sł. **Wicherek Józef** z Urzędu Celnego w Suminie do Urzędu Celnego w Zebrzydowicach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 19.XI. 193 0r.

Poborca celny w X st. sł. **Kulozik Sylwester** z Urzędu Celnego w Szarleju do Urzędu Celnego wKarfiu w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 3.XII. 1930 r.

Poborca celny w X st. sł. **Jabłoński Karol** z Urzędu Celnego w Zebrzydowicach do Urzędu Celnego w Kaczycach Górnych w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 3.XII. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. **Witosiński Włodzimierz** z Urzędu Celnego w Lublińcu do Urzędu Celnego w Mysłowicach w dotychczasowym charakterze z dn. 8.X. 193 0r.

Praktykant na stanowisko II kat. **Jaworski Mieczysław** z Urzędu Celnego w Rybniku do Urzędu Celnego w Suminie w dotychczasowym charakterze z dn. 19.XII. 1930 r.

Poborca celny w XI st. sł. **Matejczyk Wilhelm** z Urzędu Celnego w Bytomiu Dw. Gł. do Urzędu Celnego w Szarleju w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 3.XII. 1930 r.

Poborca celny w XI st. sł. **Niesłony Paweł** z Urzędu Celnego w Bytomiu Dw. Gł. do Urzędu Celnego w Lublińcu w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 3.XII. 1930 r.

Poborca celny w XI st. sł. **Piekarczyk Piotr** z Urzędu Celnego w Chorzowie do Urzędu Celnego w Łagiewnikach Śląskich (Szyb Reden) w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 3.XII. 1930 r.

Poborca celny w XI st. sł. **Słabik Bronisław** z Urzędu Celnego w Łagiewnikach Śląskich (Szyb Reden) do Urzędu Celnego w Makoszowach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 19.XII. 1930 r.

Poborca celny w XI st. sł. **Czarnecki Wincenty** z Urzędu Celnego w Rybniku do Urzędu Celnego w Suminie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 19.XII. 1930 r.

Kancelista w XII st. sł. **Ottówna Helena** z Urzędu Celnego w Rybniku do Urzędu Celnego w Mysłowicach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 19.XII. 1930 r.

Przyjęci:

na praktykę:

na stanowisko I kat.:

Kolbuszewski Witold w Urzędzie Celnym w Chorzowie z dn. 16.XII. 1930 r.

Stefański Henryk w Urzędzie Celnym w Lublińcu z dn. 1.XII. 1930 r.

na stanowisko II kat.:

Pollak Rudolf w Urzędzie Celnym w Bielsku z dn. 16.XII. 1930 r.

Michałek Emanuel w Urzędzie Celnym w Katowicach z dn. 3.XI. 1930 r.

Siebert Walter w Urzędzie Celnym w aKtowicach z dn. 16.X. 1930 r.

Zwolnieni:

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Bielsku **Smagowicz Stanisław** z dn. 30.XII. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Katowicach **Kacała Wacław** z dn. 31.X. 1930 r.

Zmarli:

Poborca celny w XI st. sł. w Urzędzie Celnym w Bielsku **Cieplak Juljan** dnia 17.X. 1930 r.

Sprostowanie:

W Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu z dn. 25.IX. 1930 r. Nr. 27, str. 776, poz. 476. kolumna pierwsza, punkt 31 od góry przeniesieni „Inspektor celny w VIII st. sł. **Firla Adolf** z Urzędu Celnego w Cieszynie do Urzędu Celnego w Lublińcu w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 5.V. 1930 r. unieważnia się.

Dyrekcja Ceł w Poznaniu.

Mianowani zostali:

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Chojnicach **Samp Gerard** — prowiz. rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 22.XII. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Gdyni **Gardziński Zenon** — prowiz. rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 22.XII. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Gdyni **Krawczyk Czesław** — prowiz. rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 22.XII. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Lesznie **Lenart Tadeusz** — prowiz. rewidentem celnym w X st. sł. z dnia 17.X. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Poznaniu **Płotek Franciszek** — prowiz. rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 22.XII. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Zbąszyniu **Stachecki Stanisław** — prowiz. rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 17.X. 1930 r.

Prowiz. poborca celny w XI st. sł. w Urzędzie Celnym w Czerlinie **Bocheński Jerzy** — poborcą celnym w dotychczasowym st. sł. z dn. 25.XI. 1930 r.

Zdegradowani:

Rewident celny w X st. sł. w Urzędzie Celnym w Gowidlinie **Tomczak Stanisław** do XII st. sł. z dn. 26.IX. 1930 r.

Przeniesieni:

Asesor w VII st. sł. **Walkowiak Wawrzyniec** z Wydziału II Dyrekcji do Inspektoratu Ceł wGdańsku w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 9.X. 1930 r.

Inspektor celny w VII st. sł. **Pech Łucjan** z Urzędu Celnego w Łęce do Urzędu Celnego w Bydgoszczy w dotychczasowym charakterze i st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dn. 10.XII. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w VII st. sł. **Kurnatowski Feliks** z Urzędu Celnego w Poznaniu do Wydziału I Dyrekcji w dotychczasowym charakterze i st. sł. z poruczeniem kierownictwa Wydziału z dn. 9.X. 1930 r.

Inspektor celny w VIII st. sł. **Kaczmarek Franciszek** z Urzędu Celnego w Bydgoszczy do Urzędu Celnego w Rawiczu w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 1.IX. 1930 r.

Inspektor celny w VIII st. sł. **Duszyński Józef** z okręgu b. Dyrekcji Ceł w Wilnie do Urzędu Celnego w Poznaniu w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 28.X. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w VIII st. sł. **Rouppert Zygmunt** z Urzędu Celnego w Poznaniu do Inspektoratu Ceł w Gdańsku i mianowany prowiz. referendarzem w dotychczasowym st. sł. z dn. 9.X. 1930 r.

Rewident celny w IX st. sł. **Wachowski Franciszek** z Urzędu Celnego w Toruniu do Urzędu Celnego w Gdyni w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 27.X. 1930 r.

Adjunkt celny w X st. sł. **Kędziora Teodor** z Urzędu Celnego w Miasteczku do Urzędu Celnego w Łobżonce w dotychczasowym charakterze i st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dn. 27.XII. 1930 r.

Poborca celny w X st. sł. **Światek Józef** z Urzędu Celnego w Łobżonce do Ekspozytury Urzędu Celnego w aKczorach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z poruczeniem kierownictwa Ekspozytury z dn. 28.XI. 1930 r.

Poborca celny w X st. sł. **Wałaszkowski Franciszek** z Urzędu Celnego w Słupi do Urzędu Celnego w Siemianicach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dn. 20.XI. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. **Nowak Marjan** z Urzędu Celnego w Chojnicach do Urzędu Celnego w Grudziądzu w dotychczasowym charakterze z dn. 8.X. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. **Wojtysiak Roman** z Urzędu Celnego w Drawskim - Młynie do Urzędu Celnego w Lesznie w dotychczasowym charakterze z dn. 28.XI. 193 0r.

Praktykant na stanowisko II kat. **Jagodziński Sylwester** z Urzędu Celnego w Gdyni do Urzędu Celnego w Poznaniu w dotychczasowym charakterze z dn. 18.XI. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. **Rzepczyński Ziemowit** z Urzędu Celnego w Gdyni do Urzędu Celnego w Rawiczu w dotychczasowym charakterze z dn. 20.IX. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. **Dojka Franciszek** z Urzędu Celnego w Grudziądzu do Urzędu Celnego w Chojnicach w dotychczasowym charakterze z dn. 27.X. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. **Szłyk Bronisław** z Urzędu Celnego w Miasteczku do Urzędu Celnego w Bydgoszczy w dotychczasowym charakterze z dn. 4.X. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. **Wielograf Kazimierz** z Urzędu Celnego w Praszce do Urzędu Celnego w Tczewie w dotychczasowym charakterze z dn. 3.X. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. **Krawczyk Stefan** z Urzędu Celnego w Rawiczu do Urzędu Celnego w Poznaniu w dotychczasowym charakterze z dn. 28.&I. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. **Kozioł Eugenjusz** z Urzędu Celnego w Toruniu do Urzędu Celnego w Zbąszyniu w dotychczasowym charakterze z dn. 27.X. 193 0r.

Praktykant na stanowisko II kat. **Samp Gerard** z Urzędu Celnego w Toruniu do Urzędu Celnego w Chojnicach w dotychczasowym charakterze z dn. 7.X. 1930 r.

Poborca celny w XI st. sł. **Klejster Jan** z Urzędu Celnego w Kopanicy do Urzędu Celnego w Gdyni w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 27.&II. 1930 r.

Poborca celny w XI st. sł. **Gołębiewski Stanisław** z Urzędu Celnego w Siemianowicach do Urzędu Celnego w Uzdowie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dn. 28.XI. 1930 r.

Poborca celny w XI st. sł. **Grobelny Józef** z Urzędu Celnego w Uzdowie do Urzędu Celnego w Słupi w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 28.XI. 1930 r.

Rachmistrz w XI st. sł. **Zimny Mateusz** z Urzędu Celnego w Sośniach do Urzędu Celnego w Ujściu w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 13.X. 1930 r.

Przyjęci:

1) na praktykę:

na stanowisko II kat.

Szyca Daniel w Urzędzie Celnym w Bydgoszczy z dn. 16.XI. 1930 r.

Stolarski Piotr w Urzędzie Celnym w Poznaniu z dn. 1.XI. 1930 r.

2) na kontrakt:

Pogonowski Zdzisław w VI st. sł. w Urzędzie Celnym w Poznaniu z dn. 13.X. 1930 r.

Chmielewski Zygmunt w X st. sł. w Urzędzie Celnym w Poznaniu z dn. 1.XII. 1930 r.

Berekówna Kazimiera w XI st. sł. w Urzędzie Celnym w Gdyni z dn. 3.XI. 1930 r.

Kaczmarkówna Marta w XII st. sł. w Urzędzie Celnym w Poznaniu z dn. 1.XII. 1930 r.

Zwolnieni:

Pracownik kontraktowy w VII st. sł. w Urzędzie Celnym w Gdyni **Kiełczewski Stefan** z dn. 31.X. 1930 r.

Prowiz. rewident celny w X st. sł. w Urzędzie Celnym w Gdyni **Świętkowiak Edward** z dn. 30.XI. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Rawiczu **Rzepczyński Ziemowit** z dn. 3.XI. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Zbąszyniu **Wierzchowiecki Władysław** z dn. 9.XII. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w XII st. sł. w Urzędzie Celnym w Strzebielinie **Dąbrowska Anna** z dn. 31.XII. 1930 r.

Przeniesieni w stan nieczynny:

Inspektor celny w VII st. sł. w Urzędzie Celnym w Bydgoszczy **Migdalski Adam** z dn. 16.X. 1930 r.

Rewident celny w X st. sł. w Urzędzie Celnym w Bydgoszczy **Kmiećkowski Władysław** z dn. 15.X. 1930 r.

Adjunkt celny w X st. sł. w Urzędzie Celnym w Łęce **Leśny Antoni** z dn. 15.X. 1930 r.

Wydaleni:

Inspektor celny w VIII st. sł. w Urzędzie Celnym w Poznaniu **Szulc Tadeusz** z dn. 27.XII. 1930 r.

Dyrekcja Ceł w Warszawie.

Mianowani zostali:

Pracownik kontraktowy w VI st. sł. w Urzędzie Celnym w Warszawie **Wilczewski Władysław** prowiz. radcą skarbowym w dotychczasowym st. sł. z dn. 20.XI. 1930 r.

Adjunkt kancelaryjny w IX st. sł. w Urzędzie Celnym w Warszawie **Zellmina Jadwiga** — sekretarzem w dotychczasowym st. sł. z dn. 22.XI. 1930 r.

Adjunkt celny w IX st. sł. w Urzędzie Celnym w Turmoncie **Sawicki Michał** — rewidentem celnym w dotychczasowym st. sł. z dn. 31.XII. 1930 r.

Adjunkt celny w IX st. sł. w Urzędzie Celnym w Warszawie **Assendi Stansiław** — rewidentem celnym w dotychczasowym st. sł. z dn. 31.XII. 1930 r.

Prowiz. sekretarz w X st. sł. w Wydziale I Dyrekcji **Kozanecki Stefan** — sekretarzem w dotychczasowym st. sł. z dn. 31.X. 1930 r.

Praktykant na stanowisko I kat. w Wydziale II Dyrekcji **Lemenais Witold** — referendarzem w VIII st. sł. z dn. 10.XII. 1930 r.

Praktykant na stanowisko I kat. w Urzędzie Celnym w Warszawie **Strumpf Edward** — referendarzem w VIII st. sł. z dn. 10.XII. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Wydziale II Dyrekcji **Strzelecki Marjan** — prowiz. sekretarzem w X st. sł. z dn. 29.XI. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Wydziale III Dyrekcji **Pławska Irena** — sekretarzem w X st. sł. z dn. 29.XI. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Wydziale IV Dyrekcji **Lewandowski Marjan** — sekretarzem w X st. sł. z dn. 19.XI. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Warszawie **Łanecki Stanisław** — praktykantem na stanowisko I kat. z dn. 6.XI. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Warszawie **Blij Stanisław** — rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 19.XI. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Warszawie **Kaniewski Edward** — rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 19.XI. 1930 r.

Praktykant na stanowsiko II kat. w Urzędzie Celnym w Warszawie **Strojecki Antoni** — rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 19.XI. 1930 r.

Muszyński Zygmunt — prowiz. rewidentem celnym w X st. sł. w Urzędzie Celnym w Chorzelach z dn. 12.XII. 1930 r.

Czapsk iZygmunt — prowiz. rewidentem celnym w X st. sł. w Urzędzie Celnym w Warszawie z dn. 1.XII. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w XI st. sł. w Urzędzie Celnym w Warszawie **Korczak-Mleczko Kazimierz** — poborcą celnym w dotychczasowym st. sł. z dn. 19.XI. 1930 r.

Zmiana uposażeń:

Pracownikowi kontraktowemu w VI st. sł. w Urzędzie Celnym w Warszawie **Fuksiewiczowi Michałowi** przyznano wynagrodzenie ryczałtowe 900 zł. miesięcznie z dn. 1.XI. 1930 r.

Pracownikowi kontraktowemu w VIII st. sł. w Wydziale II Dyrekcji **Turskiemu Jerzemu** przyznano uposażenie w/g VII st. sł. z dn. 1.XII. 1930 r.

Przeniesieni:

Referendarz w VII st. sł. **Sommer Karol** z okręgu Dyrekcji Ceł w Mysłowicach do Urzędu terze i st. sł. z dn. 8.XI. 1930 r.
Celnego w Warszawie w dotychczasowym charak-

Księgowy w VII st. sł. **Kislat Henryk** z Urzędu Celnego w Warszawie do okręgu Dyrekcji Ceł w Mysłowicach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 20.XI. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w VII st. sł. **Sokołowski Witosław** z Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego w Warszawie do Urzędu Celnego w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 22.IX. 1930 r.

Referendarz w VIII st. sł. **Pietrzykowski Władysław** z Urzędu Celnego w Warszawie do Ministerstwa Skarbu w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 25.X. 1930 r.

Asesor w VIII st. sł. **Stelmaski Hieronim** z Wydziału II Dyrekcji do Urzędu Celnego w Grajewie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 9.X. 1930 r.

Inspektor celny w VIII st. sł. **Radziński Jan** z Urzędu Celnego w Filipowie do Urzędu Celnego w Łodzi w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 31.XII. 1930 r.

Inspektor celny w VIII st. sł. **Bombiński Aleksander** z Urzędu Celnego w Raczkach do Urzędu Celnego w Warszawie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 31.XII. 1930 r.

Inspektor celny w VIII st. sł. **Bukaty Jan** z Urzędu Celnego w Warszawie do Urzędu Celnego w Raczkach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 5.XII. 1930 r.

Naczelnik kancelarji w VIII st. sł. **Kryczyński Konstanty** z Wydziału I b. Dyrekcji Ceł w Wilnie do Wydziału I Dyrekcji w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 28.X. 1930 r.

Rewident celny w X st. sł. **Zajączkowski Tadeusz** z Urzędu Celnego w Chorzelniach do Urzędu Celnego w Filipowie w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 25.X. 1930 r.

Rewident celny w X st. sł. **Gawrych Roman** z Urzędu Celnego w Stołpcach do Urzędu Celnego

w Mikaszewicach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z poruczeniem kierownictwa Urzędu z dn. 12.XI. 1930 r.

Rewident celny w X st. sł. **Jakubowski Jerzy** z Urzędu Celnego w Warszawie do Urzędu Celnego w Raczkach w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 25.X. 1930 r.

Adjunkt celny w X st. sł. **Borten Grzegorz** z Urzędu Celnego w Warszawie do Urzędu Celnego w Filipowie w dotyhczasowym charakterze i st. sł. z dn. 31.XII. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. **Godorowski Tadeusz** z Urzędu Celnego w Grajewie do Urzędu Celnego w Dąbrowach i mianowany rewidentem celnym w X st. sł. z dn. 20.XII. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. **Tułczyński Tadeusz** z Urzędu Celnego w Łodzi do Urzędu Celnego w Wilnie w dotychczasowym charakterze z dn. 24.X. 1930 r.

Przyjęci:

1. na praktykę:

na stanowisko I kat.

Hiwel Jan w Urzędzie Celnym w Łodzi z dn. 1.X. 1930 r.

Dziurzyński Stanisław w Urzędzie Celnym w Warszawie z dn. 11.XII. 1930 r.

Hanke Zbigniew w Urzędzie Celnym w Warszawie z dn. 8.XI. 1930 r.

Izdebska Stefanja w Urzędzie Celnym w Warszawie z dn. 31.XII. 1930 r.

Jopkiewicz Zygmunt w Urzędzie Celnym w Warszawie z dn. 25.XI. 1930 r.

Korput Jan w Urzędzie Celnym w Warszawie z dn. 6.XI. 1930 r.

Mroziński Wacław w Urzędzie Celnym w Warszawie z dn. 18.XI. 1930 r.

Ostrowski Michał w Urzędzie Celnym w Warszawie z dn. 5.XI. 1930 r.

Szczepański Wiesław w Urzędzie Celnym w Warszawie z dn. 17.XI. 1930 r.

na stanowisko II kat.

Bojarski Eugenjusz w Wydziale I Dyrekcji z dn. 10.X. 1930 r.

Buła Józef w Urzędzie Celnym w Łodzi z dn. 10.XII. 1930 r.

Gaik Antoni w Urzędzie Celnym w Łodzi z dn. 15.X. 1930 r.

Jaroszewska Mirosława w Urzędzie Celnym w Warszawie z dn. 10.XII. 1930 r.

2. na kontrakt:

Turkes Jan z wynagrodzeniem ryczałtowem 900 zł. w Urzędzie Celnym w Warszawie z dn. 31.XII. 1930 r.

Biernacki Klemens w VI st. sł. w Urzędzie Celnym w Warszawie z dn. 17.XI., 1930 r.

Dąmbski Jerzy w VII st. sł. w Urzędzie Celnym w Warszawie z dn. 2.X. 1930 r.

Drągiewicz Jan w VII st. sł. w Urzędzie Celnym w Warszawie z dn. 4.XII. 1930 r.

Swoboda Antoni w VIII st. sł. w Wydziale II Dyrekcji z dn. 1.XII. 1930 r.

Frejde Artur w VIII st. sł. w Urzędzie Celnym w Łodzi z dn. 21.XI. 1930 r.

Wilczewski Aleksander w VIII st. sł. w Urzędzie Celnym w Warszawie z dn. 10.XII. 1930 r.

Zubrzycki Leon z wynagrodzeniem ryczałtowem 300 zł. w Urzędzie Celnym w Warszawie z dn. 15.XII. 1930 r.

Pawłowski Władysław w XI st. sł. w Urzędzie Celnym w Wilnie z dn. 1.XI. 1930 r.

Zwolnieni:

Referendarz w VIII st. sł. w Urzędzie Celnym w Wilnie **Williamowicz Michał** z dn. 28.X. 1930 r.

Prowiz. adjunkt kancelaryjny w X st. sł. w Urzędzie Celnym w Warszawie **Orłowska Eugenja** z dn. 30.XI. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w X st. sł. w Urzędzie Celnym w Łodzi **Konopka-Konopczyński Karol** z dn. 30.XI. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Warszawie **Dufrene Zbigniew** z dn. 31.X. 1930 r.

Praktykant na stanowisko II kat. w Urzędzie Celnym w Warszawie **Słomiński Wacław** z dn. 31.X. 1930 r.

Prowiz. rejestrator w XI st. sł. w Urzędzie Celnym w Wincencie **Zasławski Aleksander** z dn. 30.XI. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w XI st. sł. w Urzędzie Celnym w Stołpcach **Pawłowski Władysław** z dn. 31.X. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w XI st. sł. w Urzędzie Celnym w Warszawie **Giernatowski Marjan** z dn. 31.X. 1930 r.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Naczelnik Wydziału Kontroli Celnej w VI st. sł. w Wydziale II Dyrekcji **Swoboda Antoni** z dn. 30.XI. 1930 r.

Wydaleni:

Adjunkt celny w IX st. sł. w Urzędzie Celnym w Warszawie **Janiszewski Antoni** z dn. 31.X. 1930 r.

INSPEKTORAT CEŁ W GDAŃSKU.

Mianowani:

Praktykant na stanowisko I kat. **Machura Stanisław** — referendarzem w VIII st. sł. z dn. 20.X. 1930 r.

Przeniesieni:

Asesor w VII st. sł. **Walkowiak Wawrzyniec** z okręgu Dyrekcji Ceł w Poznaniu w dotychczasowym charakterze i st. sł. z dn. 9.X. 1930 r.

Pracownik kontraktowy w VIII st. sł. **Rouppert Zygmunt** z okręgu Dyrekcji Ceł w Poznaniu i mianowany prowiz. referendarzem w dotychczasowym st. sł. z dn. 9.X. 1930 r.

Przeniesieni w stan spoczynku:

Radca skarbowy w VI st. sł. **Müller Stanisław** z dn. 31.XII. 1930 r.

Inspektor celny w VII st. sł. **Możdżeński Władysław** z dn. 30.XI. 1930 r.

Inspektor celny w VII st. sł. **Nerlewski Wiktor** z dn. 31.X. 1930 r.

Wiadomości nieurzędowe.

KOMUNIKAT MINISTERSTWA SKARBU.

Ministerstwo Skarbu podaje do wiadomości, iż Biuro Ekspertyz Państwowych Zakładów Graficznych, dokonywujące na podstawie przepisów o przyjmowaniu i wymianie uszkodzonych oraz zatrzymywaniu fałszywych znaków pieniężnych, walorów państwowych i innych państwowych znaków wartościowych (Monitor Polski Nr. 219 z r. 1927 poz. 560) ekspertyz na zlecenie władz sądowych i administracyjnych, z dniem 1 marca 1931 r. zostaje przeniesione z dotychczasowego lokalu przy Al. Jerozolimskiej Nr. 89 na ul. Markowską Nr. 18 (Praga).

Z Generalnej Dyrekcji Loterji Państwowej.

Generalna Dyrekcja Loterji Państwowej podaje do wiadomości, że ciągnienie V-ej klasy 22-ej Polskiej Państwowej Loterji Klasowej odbędzie się publicznie w dniach: 10, 11, 12, 13, 14, 16, 17, 18, 19, 20, 21, 23, 24, 25, 26, 27, 28, 30, 31 marca; 1, 2, 7, 8, 9, 10, 11, 13, 14, 15 i 18 kwietnia 1931 r. o godz. 8-ej min. 30 zrana w Warszawie w sali ciągnień Generalnej Dyrekcji Loterji Państwowej przy ul. Nalewki 2, II p., wobec Komisji Rządowej przy współudziale i pod kontrolą dwu obywateli miasta, przez Prezydenta miasta zaproszonych.

Wsypywanie do jednego z kół loteryjnych zwitków z wygranemi oznaczonemi w planie gry 22-ej Loterji Klasowej odbędzie się w poniedziałek, dnia 9 marca 1931 r. o godz. 9-ej zrana w lokalu wyżej wymienionym.